

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

- ξένας θ' ὁμοῦ γυναῖκας οὐχ ἓνα ῥυθμὸν
κακῶν ἐχούσας· ἕκ τε γὰρ γερασμίων 95
ὄσσων ἐλαύνουσ' οἰκτρὸν ἐς γαῖαν δάκρυ,
κουραί τε καὶ πεπλώματ' οὐ θεωρικά.
τί ταῦτα, μῆτερ; σὸν τὸ μηνύειν ἐμοί,
ἡμῶν δ' ἀκούειν· προσδοκῶ τι γὰρ νέον.
- Αἰ. ὦ παῖ, γυναῖκες αἶδε μητέρες τέκνων 100
τῶν κατθανόντων ἀμφὶ Καδμείας πύλας
ἐπτα στρατηγῶν· ἱκεσίαι δὲ σὺν κλάδοις
φρουροῦσί μ', ὡς δέδορκα, ἐν κύκλωι, τέκνον.
- Θη. τίς δ' ὁ στενάζων οἰκτρὸν ἐν πύλαις ὄδε;
Αἰ. Ἄδραστος, ὡς λέγουσιν, Ἀργείων ἄναξ. 105
Θη. οἱ δ' ἀμφὶ τόνδε παῖδες; ἢ τούτων τέκνα;
Αἰ. οὐκ, ἀλλὰ νεκρῶν τῶν ὀλωλότων κόροι.
Θη. τί γὰρ πρὸς ἡμᾶς ἦλθον ἱκεσίαι χερί;
Αἰ. οἶδ'· ἀλλὰ τῶνδε μῦθος οὐντεῦθεν, τέκνον.
Θη. σὲ τὸν κατήρη χλανιδίοις ἀνιστορῶ. 110
λέγ' ἐκκαλύψας κράτα καὶ πάρες γόον·
πέρας γὰρ οὐδὲν μὴ διὰ γλώσσης ἰόν.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ

- ὦ καλλίνικε γῆς Ἀθηναίων ἄναξ,
Θησεῦ, σὸς ἱκέτης καὶ πόλεως ἤκω σέθεν.
- Θη. τί χρῆμα θηρῶν καὶ τίνος χρεῖαν ἔχων; 115
Αδ. οἶσθ' ἦν στρατεῖαν ἐστράτευς' ὀλεθρίαν;
Θη. οὐ γάρ τι σιγῆι διεπέρασας Ἑλλάδα.
Αδ. ἐνταῦθ' ἀπώλες' ἄνδρας Ἀργείων ἄκρους.
Θη. τοιαῦθ' ὁ τλήμων πόλεμος ἐξεργάζεται.
Αδ. τούτους θανόντας ἦλθον ἐξαιτῶν πόλιν. 120